

**Consell
Nacional
de la Joventut
de Catalunya**

Participem
per transformar!

Per un Pirineu viu, rebutgem la candidatura als Jocs Olímpics d'Hivern 2030

43a Assemblea General Extraordinària – 4 de juny de 2022

El Govern de la Generalitat de Catalunya continua apostant per la candidatura Pirineus-Barcelona per als Jocs Olímpics d'Hivern 2030; una decisió que no recull les necessitats del territori i no respon a les necessitats ni els compromisos presos en matèria de lluita contra el canvi climàtic. Aquest és un projecte pensat per als lobbies turístics econòmics als que s'ofereix uns beneficis immediats durant la celebració de l'esdeveniment a costa d'un impacte social i ambiental negatiu que perdurarà durant dècades. La crisi climàtica - que afecta especialment les zones d'alta muntanya i la imposició d'un model econòmic precaritzador i caduc són les principals raons per estar-hi en contra. La candidatura Pirineus-Barcelona als JJOO d'Hivern 2030 no és una necessitat sinó un episodi més de la cultura del desenvolupament que tants anys ha regit la política econòmica dels Països Catalans. Malgrat que finalment el finançament d'aquesta candidatura ha estat retirat dels Pressupostos de la Generalitat, veiem necessari renunciar d'una vegada per totes a l'especulació i el negacionisme climàtic que alguns actors socials intenten seguir imposant.

El Tercer Informe sobre el canvi climàtic a Catalunya és molt revelador pel que fa a l'afectació del canvi climàtic, al turisme i els esports de neu als Pirineus catalans. En concret, es preveu que pel període 2031-2050 la temperatura mitjana a la zona dels Pirineus augmenti en 1,6 graus centígrads, i les 15 precipitacions es redueixin en un 5,3%. Tot i que la reducció de les precipitacions no pugui semblar gaire acusada, la seva irregularitat es veurà molt accentuada, dificultant una cobertura nivosa homogènia i continua durant tota la temporada hivernal. Aquestes dades posen en dubte la viabilitat futura de l'activitat de la majoria d'estacions d'esquí actuals i recomanen la seva transició a estacions de muntanya, amb una oferta d'activitats que no depengui de la presència i qualitat de la neu. I és que la producció de neu artificial té uns costos energètics, ambientals i econòmics molt grans. A més, tenint en compte la disminució prevista de la disponibilitat d'aigua durant els propers anys, aquests costos encara poden augmentar més, amb la desigualtat que això comporta.

A causa de l'impacte sobre els fenòmens meteorològics que té la crisi climàtica, hi ha molt poques possibilitats que al Pirineu hi hagi prou neu per a celebrar un esdeveniment d'aquest tipus: per tant, caldria la construcció de basses d'aigua per produir neu artificial per a les pistes, que van associades a un major consum d'aigua i possibles riscos geològics en algunes zones. A més, qualsevol gran esdeveniment com aquest implica un alt increment de la mobilitat en un territori que, per la seva riquesa geogràfica, és de difícil accessibilitat en transport col·lectiu. Aquesta alta demanda es traduiria en un augment molt important de la circulació de vehicles individuals, amb el conseqüent augment la contaminació acústica i atmosfèrica en una zona especialment sensible ambientalment.

L'Alt Pirineu i l'Aran és la vegueria de Catalunya amb una dependència econòmica més gran del turisme i, especialment, del turisme de neu. En algunes comarques de la vegueria, aquesta dependència del turisme arriba a quadruplicar la mitjana catalana. Al mateix temps, són justament aquestes comarques més dependents del turisme les que presenten les xifres de renda per càpita més baixes. Per tant, a més de ser insostenible i obsolet, el model actual d'explotació turística és precaritzador, ja que ofereix feines d'alta temporalitat i amb salaris baixos. Aquest model no fa més que agreujar encara més el fenomen de l'èxode rural, i del consegüent impacte en el sector primari i les cadenes de producció i distribució que en depenen. La població dels Pirineus es mereix que governs i actors implicats impulsin un canvi de paradigma que faci apostar per una transició ecosocial que aposti per models alternatius de desenvolupament social i econòmic que evitin la temporalitat i ajudin a arrelar població al territori. També cal una major promoció del transport públic col·lectiu a les comarques dels Pirineus i l'Aran per tal de fomentar tant la interconnexió de la zona com l'enllaç amb la resta de Catalunya i Occitània a més de garantir el ple accés a les xarxes de telecomunicacions i als serveis públics bàsics per tal d'assegurar l'equitat territorial i l'accés als equipaments i serveis públics.

Igualment preocupant és la insistència per part d'alguns actors econòmics, malgrat la seva retirada dels pressupostos de 2022, en el complex turístic de "Hard Rock". Inicialment dotada d'una partida de 120 45 M€ per a l'adquisició de terrenys al Camp de Tarragona, representava més de la meitat de les inversions previstes a la vegueria; totes elles a un projecte que eternitza el model de dependència d'un model de turisme que no està basat en l'equilibri territorial i en l'ocupació de qualitat. Les ciutadanes del Camp de Tarragona mereixen, també, una aposta per la transició ecosocial i el foment de polítiques econòmiques innovadores que permetin fer una reindustrialització verda de la nostra economia. Al Camp de Tarragona cal desenvolupar un model de turisme de qualitat, centrat en el patrimoni cultural i natural de la zona i en un mercat laboral amb condicions dignes. A més, és vital desincentivar les grans aglomeracions en aquelles àrees afectades pel risc d'accidents greus a causa de la proximitat dels complexos químics i petroquímics de les comarques tarragonines. No té sentit seguir amb un model especulatiu promocionant projectes com el de "Hard Rock" que són condemnats al fracàs, que posa en risc la seguretat del veïnat i les turistes, i que ignora les conseqüències de la crisi climàtica. La reindustrialització verda i un nou model turístic són una oportunitat única per transformar el sistema econòmic, assegurar feines estables, dignes i verdes i caminar cap a una Catalunya basada en l'equilibri i la justícia territorials. En aquest sentit, inversions com la de Montroig del Camp per a la construcció d'una fabrica de components de bateries, són el model de reindustrialització sostenible i d'alt valor afegit pel qual cal apostar arreu del Principat.

Cal destacar que l'acció del Govern es vol centrar en un macroprojecte especulatiu que res té a veure amb el que necessita el país i que no està en línia amb la necessària agenda climàtica. D'altra banda, assenyalar que el fet d'impulsar una iniciativa de participació ciutadana, com és la proposta de consulta, és un error ja que si s'ha de fer, cosa que qüestionem ha de venir de la mà de l'exposició amb tot detall del projecte que es vol executar, així com dels espais requerits que permetin informar del seu impacte a la població.

També és de consideració que aquesta sigui consultada de forma vinculant per la totalitat de les comarques que conformen el Pirineu, també les comarques del Ripollès, Solsonès i Berguedà. Per últim, és inadmissible que el govern hagi engegat una campanya, que ha costat gairebé 1.000.000€, pagada amb els diners de tota la població per expressar una posició a favor dels Jocs condicionant el resultat. En definitiva, no es poden menystenir les eines de participació democràtiques amb l'evident falta de projecte, enfront el malestar social que està generant la candidatura, un cop més, una demostració d'una proposta desestructurada. A més, la celebració d'aquest esdeveniment és el símptoma d'una aposta per un model basat en la ceguera climàtica i ecosocial, és la continuació d'un sistema caduc que condemna tot el país a continuar arrossegant desequilibri i precarietat.

Per tot això, des del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya instem a la Generalitat de Catalunya a:

- Retirar la candidatura Pirineus-Barcelona dels JJOO d'Hivern 2030
- Publicar i difondre els informes de l'impacte ecològic i social de la celebració d'aquest esdeveniment.
- Aturar la difusió de la campanya publicitària dels JJOO d'Hivern
- Impulsar les inversions previstes d'aquests projectes cap a la millora dels serveis públics en aquests territoris, així també com desenvolupar de forma efectiva polítiques econòmiques que permetin crear feines dignes, estables i sostenibles, tot desenvolupant accions concretes que abordin l'èxode rural i el desequilibri territorial.
- Elaborar una política industrial pròpia per a Catalunya, basada en la transició de la nostra economia i societat cap a models més sostenibles que estigui d'acord amb la realitat de la crisi climàtica i l'emergència ocupacional. Aquesta política ha d'estar adaptada a cada vegueria i comarca per a permetre avançar en una transformació ecosocial i ha de deixar enrere els models econòmics precaritzadors i extractivistes.

Resolució presentada per Joves Ecosocialistes

